

1237

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1956 r.

w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji podatkowych przy organach finansowych I instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 172 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506, z 1953 r. Nr 9, poz. 27 oraz z 1956 r. Nr 55, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o radzie narodowej lub o prezydium rady narodowej, należy przez te określenia rozumieć odpowiednio powiatową radę narodową oraz radę narodową miasta stanowiącego powiat lub prezydium tych rad.

2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o organie finansowym, należy przez to określenie rozumieć organ finansowy I instancji właściwy rzeczowo w postępowaniu wymiarowym w sprawach podatków obrotowego i dochodowego od jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

§ 2. Komisje podatkowe składają się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, dziesięciu członków i tyluż zastępców.

§ 3. 1. Rada narodowa powołuje:

- 1) przewodniczącego komisji podatkowej i jego zastępcę spośród radnych,
- 2) pięciu członków komisji i tyluż zastępców spośród osób zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej (przemysł terenowy, spółdzielnie pracy, handel uspołeczniony itp.); kandydatów przedstawia prezydium rady,
- 3) pięciu członków komisji i tyluż zastępców z grona podatników podatków obrotowego i dochodowego; nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej. Kandydatów przedstawia prezydium rady na wniosek organizacji samorządu gospodarczego i zawodowego.

2. Zgłaszając wniosek radzie narodowej prezydium rady narodowej przedstawia kandydatów na członków i zastępców członków komisji podatkowej co najmniej w ilości podwójnej w stosunku do tej, która ma być powołana.

§ 4. Członkami (zastępcami członków) komisji podatkowej mogą być obywatele polscy, posiadający pełnię praw cywilnych i obywatelskich, nie karani, posiadający odpowiednie wiadomości fachowe w zakresie działalności gospodarczej jednostek gospodarki nie uspołecznionej, a ponadto dający rękojmię pełnienia obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi i interesem społecznym.

§ 5. Członek (zastępca członka) komisji podatkowej nie może być równocześnie członkiem komisji odwoławczej.

§ 6. Prezydium rady narodowej zawiadamia zainteresowane osoby o powołaniu do komisji podatkowej.

§ 7. Z ważnych przyczyn rada narodowa może w każdym czasie odwołać członka (zastępcę członka) komisji podatkowej, a prezydium rady narodowej może zawiesić członka (zastępcę członka) w czynnościach kierując jednocześnie do rady narodowej wniosek o jego odwołanie. W razie odwołania członka (zastępcy członka) ze składu komisji podatkowej należy na pozostały okres kadencji komisji podatkowej powołać na miejsce odwołanego nowego członka (zastępcę członka) komisji.

§ 8. 1. Członek (zastępca członka) komisji podatkowej powinien w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać

ściśle przepisów podatkowych, postępować bezstronnie i zgodnie z interesem społecznym, według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również wszelkie wiadomości, dotyczące stosunków podatnika i osób trzecich, uzyskane w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Członkowie (zastępcy członków) komisji podatkowej, nie będący jednocześnie radnymi, obowiązani są przed objęciem swych czynności złożyć następujące przyrzeczenie:

„Świadom wagi moich słów przyrzekam uroczyście, że w czasie pełnienia czynności członka komisji podatkowej postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia, realizować będę zasady sprawiedliwości społecznej w myśl założeń Państwa Ludowego oraz że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem funkcji członka komisji, a w szczególności wiadomości o przebiegu obrad i o stosunkach podatników, zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu”.

3. Przyrzeczenie odbiera przewodniczący prezydium rady narodowej lub członek tegoż prezydium. Ze złożenia przyrzeczenia spisuje się protokół.

§ 9. Członek (zastępca członka) komisji podatkowej nie może wchodzić w skład komisji w czasie rozpatrywania sprawy i powzięcia uchwały, gdy na posiedzeniu komisji rozpatrywana jest sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa, bądź powinowactwa w linii prostej, w stosunku pokrewieństwa w linii bocznej do czwartego stopnia, a powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub też w stosunku przysposobienia, opieki bądź kurateli, gdy rozpatrywana jest sprawa osoby, której jest przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem, a także jeżeli jest współwłaścicielem lub udziałowcem przedsiębiorstwa, w którego sprawie komisja orzeka lub opiniuje, wreszcie jeżeli jest rozpatrywana sprawa osoby, z którą pozostaje w takim stosunku osobistym, że stosunek ten mógłby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

§ 10. 1. Przewodniczący bądź zastępca przewodniczącego komisji podatkowej ustalają terminy posiedzeń komisji, kierują jej czynnościami i czuwają nad prawidłowym tokiem jej działalności.

2. O terminie posiedzenia zawiadamia się członków komisji w takim czasie, aby członkowie ci mieli możliwość przybycia na posiedzenie.

3. W razie niemożności przybycia na posiedzenie członek komisji jest obowiązany bezzwłocznie powiadomić przewodniczącego (zastępcę przewodniczącego), który z kolei zawiadamia zastępcę członka komisji o terminie posiedzenia.

§ 11. 1. Do prawomocności orzeczenia lub ważności opinii komisji podatkowej wymagana jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej sześciu członków komisji.

2. Orzeczenia komisji zapadają bezwzględną większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wydawania opinii.

§ 12. Z obrad i uchwał komisji spisuje się protokoły, które podpisują przewodniczący i przynajmniej dwóch członków komisji oraz pracownik organu finansowego prowadzący protokół.

§ 13. 1. Do referowania spraw w komisji podatkowej i do prowadzenia protokołu powołani są pracownicy organu finansowego.

2. Biorący udział w obradach komisji kierownik organu finansowego bądź referujący sprawę pracownik tego organu, jak również przedstawiciel organizacji samorządu gospodarczego lub zawodowego mają prawo udzielać wyjaśnień, zadawać pytania podatnikowi oraz zgłaszać wnioski; nie biorą jednak udziału w głosowaniu.

3. Czynności biurowe komisji podatkowej załatwia organ finansowy.

§ 14. Przewodniczący komisji podatkowej obowiązany jest składać na sesji rady narodowej lub na posiedzeniach komisji finansów, budżetu i planu okresowe sprawozdania

z działalności komisji w terminach ustalonych przez radę bądź przez podaną wyżej komisję.

§ 15. 1. Rady narodowe powołują komisje podatkowe na okres swojej kadencji.

2. Po upływie okresu kadencji rad narodowych komisje podatkowe działają jednak nadal do czasu powołania komisji podatkowych przez nowowybrane rady.

§ 16. Rady narodowe powołają po raz pierwszy komisje podatkowe w trybie niniejszego zarządzenia w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia zarządzenia.

§ 17. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 1951 r. w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji obywatelskich komisji podatkowych przy organach finansowych pierwszej instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-73, poz. 963).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*